

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

09 iulie 2025

municipiul Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)

Instanţa de judecată în componenţă:

Preşedintele şedinţei, judecătorul
grefieri

Vasilisa Muntean

Oxana Garştea, Tcaci Cristian, Mazur Olga,
Bantuş Emilia

cu participarea:

procurorului

părţii vătămate

apărătorului părţii vătămate

apărătorilor inculpatului

Cebotari Denis

Jalic Raisa

Gangan Bogdan

Toia Anatolii, Chilat Nicolae

examinând în şedinţă de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a
lui

Barbuţa Alexandru *****, născut la *****,
IDNP *****, originar şi domiciliat în *****,
cetăţean al Republicii Moldova, moldovean,
nesupus militar, studii medii incomplete,
celibatar, fără persoane la întreţinere, neangajat în
câmpul muncii, anterior judecat prin:

- sentinţa Judecătoriei Ocniţa din 18.05.2018
în baza art.312 alin.(1) Cod Penal, procesul penal
fiind încetat cu aplicarea prevederilor art.55 Cod
Penal, fiind atras la răspundere contravenţională,
cu aplicarea sancţiunii sub formă de amendă în
mărime de 5 000 lei (achitată);

- sentinţa Judecătoriei Criuleni (sediul
Central) din 08.11.2023 în baza art.179 alin.(3)
lit.a) Cod Penal la 2 ani şi 6 luni închisoare, cu
executare în penitenciar de tip semiînchis. În baza
art.90 Cod Penal executarea pedepsei a fost
suspendată condiţionat pe un termen de probă de
3 ani, -

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) şi d) Cod Penal al RM -

Cauza penală în privinţa cet. Barbuţa Alexandru ***** a parvenit în instanţa de judecată la
data de 02 ianuarie 2024, primită în procedură la 09 ianuarie 2024, sentinţa integrală pronunţată
la 09 iulie 2025.

Procedura de citare legală executată.

a c o n s t a t a t :

Conform rechizitoriului și ordonanței de punere sub învinuire din 21.12.2023, se învinuiește Barbuța Alexandru ***** în faptul că fiind angajat al IP Râșcani al DP mun. Chișinău, aflându-se în Sectorul de Poliție nr.4 al IP Râșcani al DP mun. Chișinău de pe strada Albișoara 68A, în care activa, în intervalul de timp de la data de 02.03.2021 până la data de 28.12.2021, profitând de funcția sa de polițist, care a servit factor determinant în manifestarea încrederii din partea lui Jalic Raisa, angajată în funcție de dereticătoare, a sustras de la ultima mijloace bănești în sumă totală de 48 000 lei, pe care i-a însușit, iar pentru a-i crea iluzia falsă că ar acționa cu bunăcredință, a aplicat pe recipisa de primire a banilor ștampila sectorului de poliție, astfel prin fapta dată i-a cauzat lui Jalic Raisa daună considerabilă în sumă de 48 000 lei.

Astfel, inculpatului Barbuța Alexandru ***** i se impută că prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(2) lit.c) și d) Cod Penal al RM – escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere în eroare, săvârșită cu folosirea situației de serviciu și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

În ședința de judecată acuzatorul de stat, procurorul Cebotari Denis, considerând că vinovăția inculpatului a fost dovedită și ținând cont de prevederile Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, prin care a fost modificat art.126 Cod Penal, unde a fost expusă mărimea proporțiilor considerabile, a solicitat de a-l recunoaște pe Barbuța Alexandru ***** vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod Penal și de a înceta procesul penal în legătură cu împăcarea părților.

Partea vătămată Jalic Raisa în ședința de judecată a confirmat că prejudiciul cauzat i-a fost restituit integral și a încheiat benevol tranzacția de împăcare, pe care o susține integral.

Apărătorul părții vătămate Gangan Bogdan a reiterat poziția părții vătămate și a indicat că tranzacția de împăcare a fost încheiată benevol.

Apărătorul inculpatului, Toia Anatolii a menționat că ținând cont de faptul că este semnată tranzacția de împăcare între părți, solicită încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților.

Inculpatul Barbuța Alexandru ***** în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat pentru a da declarații pe marginea învinuirii aduse, prin intermediul apărătorului Toia Anatolii a înaintat o cerere în temeiul art.321 alin.(2) pct.3) CPP, prin care a menționat că recunoaște vina în cele imputate, se căiește de cele comise și a solicitat examinarea cauzei penale în absența sa, menționând totodată că este de acord să îndeplinească pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În conformitate cu prevederile art.321 alin.(2) pct.3) CPP, judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul când inculpatul solicită judecarea cauzei în lipsa sa, dacă instanța constată existența circumstanțelor excepționale și a motivelor obiective care justifică absența inculpatului la ședință, în acest sens, inculpatul declarând solemn într-o ședință precedentă sau prezentând un înscris contrasemnat de apărătorul său prin care își manifestă dorința bazată pe o alegere în cunoștință de cauză de a renunța în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței, iar renunțarea nu contravine unui interes public mai important.

Instanța de judecată atestă că cererea inculpatului Barbuța Alexandru ***** prin care solicită judecarea cauzei în lipsa sa, este scrisă de către acesta, este semnată corespunzător de

inculpat și contrasemnata de apărătorul Toia Anatolii, însă nu au fost constatate existența circumstanțelor excepționale și a motivelor obiective care justifică absența inculpatului la ședință.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa acuzatului (inculpatului) este admisă de CtEDO în condițiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoștință materialele cauzei.

Așadar, dispozițiile §3, §1 al art.6 CEDO stabilește elementele esențiale ale unui proces echitabil în materie penală. Ele constau, în special, în informarea acuzatului, în cel mai scurt timp, cu privire la natura și la cauzele acuzației ce i se aduce, acordarea timpului și facilităților necesare formulării apărării sale, asigurarea dreptului la apărare, singur sau asistat de un avocat, posibilitatea interogării martorilor în acuzare și a convocării și ascultării celor în apărare în aceleași condiții, în condiții de respect al principiului contradictorialității.

Instanța europeană a arătat că noțiunea de "proces echitabil" a cunoscut o evoluție dintre cele mai notabile în jurisprudența sa, marcată, în special, de importanța atribuită aparențelor și de sensibilizarea crescândă a opiniei publice cu privire la garanțiile unei bune justiții. Desigur, ea a precizat că optica justițiabililor cu privire la echitatea desfășurării unui proces nu este de neglijat, dar nu joacă un rol decisiv în această direcție; eventualele aprehensiuni ale acestora, dacă ele există, spre exemplu, în legătură cu caracterul echitabil al procedurilor la care participă, trebuie să poată fi considerate justificate obiectiv.

În procesele penale prezența celui trimis în judecată la dezbaterile cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității, al unui proces echitabil, în general. După cum a decis Curtea în mod constant în jurisprudența sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă "acuzatul" de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art.6 din Convenție, deoarece lit.c), d) și e) ale §3 ale aceluiași text recunosc "oricărui acuzat" dreptul "de a se apăra el însuși", "de a interoga sau de a face să fie interogați martorii", "de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată", toate aceste fiind de neconceput fără prezența sa.

Prezența unui acuzat în instanță capătă o importanță capitală datorită atât dreptului său de a fi ascultat de tribunal, cât și datorită necesității de a fi controlată exactitatea afirmațiilor sale, de a le confrunța cu cele ale eventualei victime ale cărei interese trebuie protejate, precum și cu declarațiile martorilor. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de "descurajare" a absențelor nejustificate.

O situație specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat prin raportare la exigențele art.6 din Convenție.

Curtea a decis că o procedură penală care se derulează în absența celui trimis în judecată nu este, în principiu, incompatibilă cu dispozițiile Convenției, dacă el are posibilitatea să obțină ulterior ca o jurisdicție să statueze din nou, după ce l-a ascultat, cu privire la temeinicia acuzațiilor ce i se aduc, în fapt și în drept.

În acest sens instanța de judecată ține să atenționeze că Barbuța Alexandru ***** la etapa urmăririi penale vina a recunoscut-o, iar în ședința de judecată a refuzat de a se prezenta pentru a fi audiat. În acest sens, în conformitate cu art.art.351, 352 Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară din 04 martie 2025, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în ședință publică, în limba de stat, cu participarea apărătorului Toia Anatolii, la fel a fost aprobată lista probelor acuzației fiind obligat procurorul pentru asigurarea prezenței persoanelor indicate în listă, având în vedere că la acea etapă partea apărării

nu și-a valorificat dreptul de a prezenta lista probelor, instanța i-a explicat dreptul de a prezenta lista probelor pe parcursul cercetării judecătorești.

În consecvența logicii expuse, instanța de judecată constată că decizia de a examina cauza în lipsa inculpatului Barbuța Alexandru ***** în temeiul rigorile art.321 alin.(2) pct.1 și alin.(6) CPP a fost luată întru respectarea garanțiilor unui proces echitabil impuse de art.6 CEDO.

Instanța de judecată admite că prin examinarea cauzei în lipsa inculpatului Barbuța Alexandru ***** ar fi admisă o ingerință asupra dreptului acesteia la un proces echitabil, însă aceasta a fost justificată și necesară.

În aceeași consecutivitate, instanța atenționează că în cauzele CtEDO Goddi contra Italiei cererea nr.896680 din 09.04.1984, F.C.B. contra Italiei din 21.08.1991, unde Curtea a indicat "... justiția italiană nu a tras concluziile necesare din procedura pe rol la Milano, atitudine puțin compatibilă cu diligența pe care statele contractante trebuie să o manifeste pentru a asigura beneficierea efectivă de drepturile garantate prin art. 6.....".

În raport cu cauzele citate coroborat cu garanțiile art.6 CEDO și situația în speță instanța de judecată reține că deși a fost dispusă examinarea cauzei în lipsa inculpatului prin prisma dispozițiilor art.321 alin.(2) pct.1 și alin.(6) CPP, garanțiile procesului echitabil revendicate de art.6 CEDO au fost întru totul respectate, acesta fiind reprezentat în instanță de avocatul Toia Anatolie, acestuia fiindu-i acordat pe tot parcursul examinării cauzei posibilitatea prezentării probelor în susținerea nevinovăției clientului său.

În corespundere cu art.93 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză judiciară; 3) corpurile delictive; 4) procesele-verbale privind acțiunile de urmărire penală și ale cercetării judecătorești; 5) documentele (inclusiv cele oficiale); 6) înregistrările audio sau video, fotografiile; 7) constatările tehnico-științifice și medico-legale; 8) actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații și anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările și altele; 9) procesele-verbale de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele și procesele-verbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activității de întreprinzător, emisă conform prevederilor art.276¹ dacă nu a fost expusă într-un proces-verbal de control; 10) procesul-verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra activității de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislației speciale în vigoare.

Fiind recunoscut și audiat în calitate de bănuit la 22.11.2023, Barbuța Alexandru ***** a declarat că învinuirea îi este clară, vina în comiterea infracțiunii o recunoaște pe deplin, o cunoaște pe Jalic Raisa de când era angajat în calitate de polițist la Sectorul de Poliție nr.4 al Inspectoratului de Poliție Râșcani, doamna lucra în calitate de dereticătoare. Având necesitate de mijloace bănești, a rugat-o pe ultima să-i împrumute sume bănești de mai multe ori, exact de câte ori nu poate spune, dar suma totală este de 48 000 lei. Ulterior, neavând posibilitate să restituie banii, a plecat peste hotare pentru a munci, însă nu a putut face careva acumulări. Ulterior s-a întors în țară unde a avut o operație, după care nu s-a încadrat în câmpul muncii. Nu a avut intenția de a se eschiva în restituirea banilor, solită respectuos un termen pentru a stabili cu partea vătămată modalitatea și termenul de restituirea a sumei (f.d.94).

Fiind recunoscut și audiat în calitate de învinuit la 21.12.2023, Barbuța Alexandru ***** a declarat că învinuirea îi este clară și susține declarațiile date în calitate de bănuit (f.d.98).

Deși inculpatul Barbuța Alexandru ***** își recunoaște integral vina în comiterea faptei incriminate prin rechizitoriu, ascultând opiniile participanților la proces, analizând cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, instanța de judecată ajunge la concluzia că vinovăția acestuia este pe deplin dovedită prin probele administrate, prin declarațiile martorilor și de materialele dosarului cercetate în ședința instanței de judecată.

Înainte de a ajunge la concluzia menționată, instanța de judecată a studiat și analizat minuțios probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, și anume:

1. Declarațiile martorului Jalic Raisa, care fiind audiată în ședința de judecată, a declarat că a lucrat în Sectorul de Poliție nr.4 al Inspectoratului de Poliție Râșcani ca servitoare și lucrând acolo mult timp, de 8 ani, Barbuța Alexandru a venit la ei mai recent, era nou angajat. Barbuța Alexandru ceva pățise și colegii de serviciu nu puteau să-l ajute, dar i-au comunicat că este servitoarea care intenționează să-și facă reparație acasă. Atunci Barbuța Alexandru a întrebat colectivul dacă poate cineva să-l ajute urgent cu bani, colectivul i-a răspuns că dacă are nevoie de bani nu pe mult timp, poate fi ajutat de servitoare. Barbuța Alexandru i-a zis că împrumută de la ea bani pe 2-3 luni și a întrebat-o dacă poate aștepta acest termen. I-a zis că poate aștepta. După 2 luni de zile l-a întrebat pe Barbuța Alexandru de bani, acesta a zis că nu poate să-i restituie banii pentru că nu are cine să-l ajute și a spus că pleacă în altă parte la muncă, peste hotare. Barbuța Alexandru i-a zis să nu se teamă că-i va întoarce banii, dar a ajuns să-l aștepte prea mult timp. Văzând că a trecut mult timp, Barbuța Alexandru plecase peste hotare, s-a întors, a zis că a avut un accident, banii nu i-a întors, a depus plângere pe numele acestuia. Barbuța Alexandru atunci începuse să-i întoarcă parțial suma împrumutată, la moment acesta i-a restituit toți banii. Barbuța Alexandru este tânăr și a greșit, personal nu are careva pretenții față de el. Barbuța Alexandru considera că-i va întoarce banii în perioada preconizată, dar a depășit termenul. La moment precizează că nu are nici o pretenție față de Barbuța Alexandru. De fiecare dată Barbuța Alexandru scria recipise și le semna, le-a prezentat la poliție și i-au zis că nu au careva valoare pentru că trebuia să meargă la notar. Relevă că colectivul lor era cinstit, ștampila de la poliție era într-un dulap, Barbuța Alexandru scria recipisa punea ștampila respectivă și i-o dădea ei. Relatează că suma de bani a fost întoarsă în rate, Barbuța Alexandru și-a cerut scuze că nu i-a restituit toată suma odată. Precizează că banii au fost întorși când dosarul era deja în judecată. Mai indică că dacă Barbuța Alexandru nu era să fie polițist, nu avea să-i dea banii. Nu a fost impusă nimeni să-i dea banii, doar a vrut să-l ajute, l-a crezut atunci pe Barbuța Alexandru că-i va întoarce banii în 2 luni, dar el s-a eliberat din poliție și a plecat peste hotare. Nu l-a întrebat pe Barbuța Alexandru pentru ce are nevoie de bani. Menționează că a făcut contract de împrumut la notar, după ce la poliție i s-a spus că urma să meargă la notar, tot atunci a mers și a făcut contract de împrumut. La notar a mers cu suma pe care i-a indicat-o notarul.

2. Declarațiile martorului Graur Mihail, care fiind audiat sub jurământ în cadrul ședinței de judecată, a comunicat că Jalic Raisa a activat în calitate de dereticătoare în Sectorul de Poliție nr.4 al Inspectoratului de Poliție Râșcani. Barbuța Alexandru activa ca inspector de sector tot în acest sector, amplasat pe str. Albișoara 78 A, nu ține minte precis adresa. Pe parcursul întâlnirilor lor, nu știe de unde, dar Barbuța Alexandru a ajuns să împrumute de la doamna Raisa bani. Primele tranșe când i-a fost dat bani, dânsul nu a știut, după deja a văzut când Jalic Raisa umbla din urma lui Barbuța Alexandru și întreba când îi întoarce banii, că a promis la salariu și nu i-a dat. Nu ține minte precis cine a intervenit în timpul convorbirii, dar i s-a spus doamnei Raisa să

întocmească o recipisă. Ei au întocmit o recipisă, a participat și dânsul personal și recipisa i-a fost dată doamnei Raisa. Deja la anchetator a fost chemat și i s-a spus că pe recipisă era ștampila poliției Inspectoratului de Poliție Râșcani. Când a pus ștampila și cum a ajuns aceasta pe recipisă idee nu are. În prezent s-a pensionat și nu cunoaște dacă au fost întorși banii. Nu cunoaște nimic despre Barbuța Alexandru, nu l-a mai văzut ulterior, acesta a plecat fără a da în primire lucrul, mai avea procese-verbale, în afară de asta când a fost la anchetator, l-a sunat pe Barbuța Alexandru să-l întrebe cum a ajuns ștampila pe recipisă, dar acesta i-a închis și i-a scris mesaj că a nimerit în accident.

1. Mijlocul material de probă – recipisa din 27.09.2021, întocmită între Barbuța Alexandru și Jalic Raisa (f.d.23-24).

Potrivit art.101 alin.(1) și (2) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art.8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform art.6 alin.(1) din Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

În conformitate cu art.51 din Cod Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Conform art.52 alin.(1) Cod Penal se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În corespundere cu art.113 alin.(2) Cod Penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Conform art.99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către instanța de judecată

Conform art.101 alin.(1) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În conformitate cu prevederile art.384 alin.(1) și (4) CPP, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În pct.97 al Hotărârii Curții Constituționale nr.22 din 27 iunie 2017, Curtea a notat că daunele care se înscriu în limitele dintre daunele în proporții mici și daunele în proporții mari urmează a fi încadrate, după caz, ca fiind esențiale sau considerabile.

Din dispozițiile art.18 Cod Contravențional și 126 Cod Penal rezultă că daunele în proporții mici proporții mici, constituie daunele care la momentul săvârșirii contravenției nu depășesc 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârșirii faptei, iar proporții considerabile sau esențiale - mai mult de 10 de salarii.

În baza Hotărârii Guvernului nr.923 din 22 decembrie 2020, se deduce că în anul 2021 limita maximă a daunelor în proporții mici era de 1 743,2 lei, iar limita minimă a proporțiilor considerabile – 87 160 lei.

După analiza cadrului legal indicat supra, analizând declarațiile inculpatului, coroborându-le cu declarațiile părții vătămate, acțiuni procesuale efectuate în faza de urmărire penală, instanța de judecată menționează că faptele inculpatului Barbuța Alexandru ***** urmează a fi recalificate prin excluderea agravantei - **cu cauzarea de daune în proporții considerabile**, or după analiza cadrului legal indicat supra, prejudiciul cauzat părții vătămate în mărime de 48 000 lei nu poate fi apreciat ca fiind considerabil.

În acest context, instanța punctează că potrivit art.113 din Codul Penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Instanța de judecată ține să releve dispozițiile doctrinare ce vizează infracțiunea de escrocherie, în condițiile în care în hotărârea Schimanek vs Austria, 1 februarie 2000, Curtea Europeană a reținut că jurisprudența și doctrina juridică au dezvoltat criterii suplimentare care au făcut legea aplicabilă suficient de accesibilă și previzibilă. Așadar, rezultă că pot contribui la aplicarea previzibilă a unei norme penale atât practica judiciară, cât și doctrina juridică. Poziția dată este susținută inclusiv în decizia Curții Constituționale cu nr.36 din 19 aprilie 2018.

Conform rechizitoriului, ținând cont de noile prevederi ale art.126 Cod penal, inculpatul Barbuța Alexandru ***** a fost pus sub acuzare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.d) Cod Penal al Republicii Moldova – escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere în eroare, săvârșită cu folosirea situației de serviciu.

În corespundere cu prevederile art.190 alin.(2) lit.d) Cod Penal (*normă în vigoare la momentul comiterii faptei – 02.03.2021 – 28.12.2021*), escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, săvârșită cu folosirea situației de serviciu, se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1 350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

Potrivit aceleiași norme în vigoare la momentul pronunțării sentinței, aceeași faptă se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 5 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

În temeiul art.10 alin.(1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele

respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

La caz, infracțiunea imputată lui Barbuța Alexandru, în corespundere cu prevederile art.16 Cod penal, din categoria celor grave, a fost trecută în categoria celor mai puțin grave.

Instanța de judecată conchide că prin faptele comise, inculpatul Barbuța Alexandru ***** a atentat asupra relațiilor sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile care îl constituie obiectul juridic special al escrocheriei.

Obiectul juridic secundar al escrocheriei îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere. În ipoteza infracțiunii de escrocherie nu se întrevide un alt procedeu de evitare a comportării necorecte, decât atenția și prudența persoanelor care trebuie să se bizuie pe acel minim de încredere acordat altuia, dar și să respecte libertatea manifestării de voință din partea altuia.

Obiectul material al escrocheriei este format din bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

În speță, instanța de judecată constată că Barbuța Alexandru ***** , prin acțiunile sale, a atentat la relațiile sociale cu privire la posesia asupra mijloacelor financiare ale părții vătămate Jalic Raisa în sumă de 48 000 lei.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.190 Cod Penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, sau invers; în privința naturii, calității substanțiale ale obiectului, părților actelor juridice anulabil; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Prin intermediul *inducerii în eroare* făptuitorul exercită o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei care, ca și cum cedând bunurile sale făptuitorului, presupune în mod eronat că ultimul este îndreptățit a le lua. În astfel de situații nu se pune la îndoială că se lezează libertatea manifestării de voință, concretizată în facultatea persoanei de a adopta, în mod nestingherit, decizii privind dispunerea de bunurile care se află în posesia sa. Deși, în aparență, victima își transmite bunurile benevol către făptuitor, aceasta nu este decât o "prezentare scenică" făcută cu scopul de a demonstra celor din urmă caracterul "legitim" al tranzacției efectuate.

Prin *dobândirea ilicită a bunurilor*, legiuitorul prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține transmiterea voită în proprietate, posesiune, detenție a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine sau dreptul asupra acestora.

Escrocheria este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art.190 Cod Penal, se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă. Aceasta înseamnă că făptuitorul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special – a scopului de cupiditate (profit).

Instanța de judecată apreciază că în speță, inculpatul Barbuța Alexandru ***** a comis infracțiunea imputată cu intenție directă, or, din probatoriul cercetat în cadrul ședinței de

judecată, precum și din însăși declarațiile inculpatului Barbuța Alexandru ***** rezultă cu certitudine că acesta urmare a întreprinderii acțiunilor a obținut mijloacele financiare ce aparțin părții vătămate, prin abuz de încredere, având în vedere funcția dețiuată de către acesta.

Subiectul infracțiunii specificate la art.190 Cod Penal este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

La momentul comiterii infracțiunii, și anume în perioada 02.03.2021 – 28.12.2021 inculpatul Barbuța Alexandru ***** avea vârsta de 29 ani și era responsabil, respectiv, inculpatul Barbuța Alexandru ***** întrunește semnele subiectului infracțiunii prevăzute la art.190 alin.(2) lit.c) Cod Penal.

Cercetând probele prezentate, reieșind din limitele învinuirii înaintate, instanța constată că din probele cercetate în ședința de judecată, rezultă cu certitudine că Barbuța Alexandru ***** , fiind angajat al IP Râșcani al DP mun. Chișinău, aflându-se în Sectorul de Poliție nr.4 al IP Râșcani al DP mun. Chișinău de pe strada Albișoara 68A, în care activa, în intervalul de timp de la data de 02.03.2021 până la data de 28.12.2021, profitând de funcția sa de polițist, care a servit factor determinant în manifestarea încrederii din partea lui Jalic Raisa, angajată în funcție de dereticătoare, a sustras de la ultima mijloace bănești în sumă totală de 48 000 lei, pe care i-a însușit, iar pentru a-i crea iluzia falsă că ar acționa cu bună-credință, a aplicat pe recipisa de primire a banilor ștampila sectorului de poliție, astfel prin fapta dată i-a cauzat lui Jalic Raisa daună considerabilă în sumă de 48 000 lei.

Astfel, Barbuța Alexandru ***** prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(2) lit.d) Cod Penal al RM – escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere în eroare, săvârșită cu folosirea situației de serviciu.

Circumstanțe atenuante în corespundere cu prevederile art.76 Cod Penal, instanța a reținut repararea benevolă a pagubei cauzate prin infracțiune. Circumstanțe agravante prevăzute de art.77 Cod Penal, nu se rețin.

În corespundere cu prevederile art.190 alin.(2) Cod Penal, prin prisma art.10 alin.(1) Cod penal, coroborat cu prevederile art.16 alin.(3) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

În conformitate cu prevederile art.332 Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.275 pct.5)-9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul Penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Potrivit art.285 alin.(2) pct.1 Cod de Procedură Penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art.275 pct.4)–9) din prezentul cod, precum și dacă există cel puțin una din cauzele prevăzute la art.53 din Codul Penal sau dacă se constată că plângerea prealabilă a fost retrasă de către partea vătămată sau părțile s-au împăcat – în cazurile în care urmărirea penală poate fi pornită numai în baza plângerii prealabile sau legea penală permite împăcarea.

În corespundere cu art.109 alin.(1) și (2) Cod penal, împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, prevăzute la capitolele II–III, V–VI și la art.264 alin.(1) din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție sau dacă în privința ei nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca urmare a împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani. În cazul minorilor, împăcarea

părților poate fi aplicată și pentru infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, prevăzute la capitolul IV din Partea specială, precum și pentru infracțiuni grave, prevăzute la capitolele II–III și V–VI din Partea specială. Împăcarea este personală și produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și pînă la retragerea completului de judecată pentru deliberare.

În speță, infracțiunea de care este recunoscut vinovat inculpatul, în corespundere cu prevederile art.16 alin.(3) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, regăsindu-se în capitolul VI al Părții Speciale din Codul penal.

Urmare, fapta comisă de inculpat în corespundere cu norma art.109 CP, îi acordă acestuia posibilitatea să recurgă la instituția împăcării.

În ședința de judecată, atît inculpatul, cît și partea vătămată au confirmat încheierea benevolă a tranzacției de împăcare, fiindu-le explicate consecințele juridice ale actului încheiat.

În temeiul art.391 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă lipsește plângerea părții vătămate, plângerea a fost retrasă sau părțile sau împăcat.

Astfel, dat fiind faptul că infracțiunea comisă se califică ca o infracțiune mai puțin gravă și legea penală prevede împăcarea părților în acest caz, instanța de judecată consideră că procesul penal urmează a fi încetat în legătură cu împăcarea părților.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei penale, în conformitate cu art.art.341, 384, 385, 390, 392-394, 396, 397 Cod Procedură Penală RM, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se încetează procesul penal de învinuire a lui **Barbuța Alexandru *******, născut la ***** , de comitere a infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.d) Cod Penal al RM, în legătură cu împăcarea părților.

Sentința este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriai Chișinău (sediul Buiucani).

Sentința motivată pronunțată public la 09 iulie 2025.

**Președintele ședinței,
judecătorul**

Vasilisa Muntean